

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 302/2015-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. júna 2015 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Partizánske a jeho uzneseniami sp. zn. 4 Er/751/2008 z 11. marca 2014 (Rvp 13388/2014) a sp. zn. 5 Er/1398/2008 z 25. marca 2014 (Rvp 16306/2014), postupom Okresného súdu Prievidza a jeho uzneseniami sp. zn. 9 Er/388/2008 z 12. septembra 2013 (Rvp 14185/2014), sp. zn. 16 Er/2528/2008 zo 14. februára 2014 (Rvp 14933/2014), sp. zn. 9 Er/2467/2008 z 25. septembra 2013 (Rvp 15227/2014), sp. zn. 16 Er/439/2007 z 21. januára 2014 (Rvp 17389/2014), sp. zn. 16 Er/59/2008 z 30. marca 2012 (Rvp 17390/2014), sp. zn. 9 Er/1056/2008 z 21. marca 2014 (Rvp 17391/2014) a sp. zn. 16 Er/439/2007 z 21. januára 2014 (Rvp 17463/2014), postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a jeho uzneseniami sp. zn. 2 Er/1980/2008 z 25. novembra 2013

(Rvp 14186/2014), sp. zn. 5 Er/108/2008 z 18. apríla 2012 (Rvp 14657/2014), sp. zn. 5 Er/384/2009 zo 17. júna 2013 (Rvp 14658/2014), sp. zn. 7 Er/2555/2008 z 15. februára 2013 (Rvp 14934/2014) a sp. zn. 7 Er/1390/2008 z 27. mája 2014 sp. zn. (Rvp 17462/2014), postupom Okresného súdu Považská Bystrica a jeho uzneseniami sp. zn. 5 Er/23/2007 z 10. januára 2014 (Rvp 14656/2014), sp. zn. 5 Er/23/2007 z 10. januára 2014 (Rvp 14824/2014), sp. zn. 8 Er/682/2007 z 3. februára 2014 (Rvp 14931/2014), sp. zn. 10 Er/337/2007 z 28. marca 2014 (Rvp 14932/2014), sp. zn. 10 Er/309/2007 zo 7. apríla 2014 (Rvp 15226/2014), sp. zn. 10 Er/232/2007 zo 7. apríla 2014 (Rvp 16303/2014), sp. zn. 7 Er/506/2007 z 20. januára 2014 (Rvp 16304/2014), sp. zn. 5 Er/17/2007 z 10. januára 2014 (Rvp 16305/2014), sp. zn. 10 Er/85/2007 zo 7. apríla 2014 (Rvp 17464/2014) a sp. zn. 10 Er/85/2007 zo 7. apríla 2014 (Rvp 17465/2014) a postupom Okresného súdu Trenčín a jeho uzneseniami sp. zn. 23 Er/3520/2003 zo 14. marca 2014 (Rvp 16302/2014), sp. zn. 26 Er/929/2005 z 22. januára 2014 (Rvp 17387/2014) a sp. zn. 59 Er/3650/2013 z 30. septembra 2014 (Rvp 17388/2014), a postupom Krajského súdu v Trenčíne a jeho uzneseniami sp. zn. 16 CoE/164/2014 zo 4. augusta 2014 (Rvp 13388/2014), sp. zn. 23 CoE/138/2014 zo 6. októbra 2014 (Rvp 16306/2014), sp. zn. 2 CoE/72/2014 z 12. augusta 2014 (Rvp 14185/2014), sp. zn. 4 CoE/4/2014 z 24. júla 2014 (Rvp 14933/2014), sp. zn. 8 CoE/108/2014 z 20. augusta 2014 (Rvp 15227/2014), sp. zn. 3 CoE/127/2014 zo 16. októbra 2014 (Rvp 17389/2014), sp. zn. 3 CoE/70/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 17390/2014), sp. zn. 23 CoE/140/2014 z 10. októbra 2014 (Rvp 17391/2014) a sp. zn. 3 CoE/127/2014 zo 16. októbra 2014 (Rvp 17463/2014), sp. zn. 23 CoE/96/2014 zo 14. augusta 2014 (Rvp 14186/2014), sp. zn. 23 CoE/70/2014 z 24. júla 2014 (Rvp 14657/2014), sp. zn. 13 CoE/59/2014 z 29. júla 2014 (Rvp 14658/2014), sp. zn. 16 CoE/239/2014 z 11. augusta 2014 (Rvp 14934/2014), sp. zn. 3 CoE/224/2014 zo 16. októbra 2014 (Rvp 17462/2014), sp. zn. 23 CoE/105/2014 z 20. augusta 2014 (Rvp 14656/2014), sp. zn. 23 CoE/105/2014 z 20. augusta 2014 (Rvp 14824/2014), sp. zn. 2 CoE/63/2014 z 12. augusta 2014 (Rvp 14931/2014), sp. zn. 11 CoE/68/2014 z 5. augusta 2014 (Rvp 14932/2014), sp. zn. 23 CoE/135/2014 z 18. septembra 2014 (Rvp 15226/2014), sp. zn. 8 CoE/226/2014 z 20. augusta 2014

(Rvp 16303/2014), sp. zn. 8 CoE/78/2014 z 20. augusta 2014 (Rvp 16304/2014), sp. zn. 6 CoE/1/2014 z 20. augusta 2014 (Rvp 16305/2014), sp. zn. 3 CoE/135/2014 z 24. októbra 2014 (Rvp 17464/2014), sp. zn. 3 CoE/135/2014 z 24. októbra 2014 (Rvp 17465/2014), sp. zn. 16 CoE/233/2014 z 18. septembra 2014 (Rvp 16302/2014), sp. zn. 6 CoE/5/2014 z 23. septembra 2014 (Rvp 17387/2014) a sp. zn. 3 CoE/95/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 17388/2014) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 13388/2014, Rvp 16306/2014, Rvp 14185/2014, Rvp 14933/2014, Rvp 15227/2014, Rvp 17389/2014, Rvp 17390/2014, Rvp 17391/2014, Rvp 17463/2014, Rvp 14186/2014, Rvp 14657/2014, Rvp 14658/2014, Rvp 14934/2014, Rvp 17462/2014, Rvp 14656/2014, Rvp 14824/2014, Rvp 14931/2014, Rvp 14932/2014, Rvp 15226/2014, Rvp 16303/2014, Rvp 16304/2014, Rvp 16305/2014, Rvp 17464/2014, Rvp 17465/2014, Rvp 16302/2014, Rvp 17387/2014 a sp. zn. Rvp 17388/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 302/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 10. októbra 2014, 24. októbra 2014, 6. novembra 2014, 10. novembra 2014, 11. novembra 2014, 14. novembra 2014, 3. decembra 2014, 11. decembra 2014 a 12. decembra 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len

„sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru vyššie označeným postupom a uzneseniami Okresného súdu Partizánske, Okresného súdu Prievidza, Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, Okresného súdu Považská Bystrica a Okresného súdu Trenčín (ďalej len „postup a uznesenia okresných súdov“) a označeným postupom a uzneseniami Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „postup a uznesenia krajského súdu“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov a že v rámci tejto činnosti poskytla na základe zmlúv o úvere uzavretých s fyzickými osobami – dlžníkmi úvery, ktoré boli títo povinní vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverových zmluvách. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžníci dobrovoľne nepristúpili k úhrade svojich záväzkov, stali sa pohľadávky sťažovateľky splatnými. Na základe exekučných titulov (rozhodcovských rozsudkov, resp. notárskych zápisníc) boli v prospech sťažovateľky začaté exekučné konania, v priebehu ktorých okresné súdy uzneseniami rozhodli o vyhlásení exekúcií za neprípustné a o ich zastavení. Po podaní odvolaní sťažovateľkou krajský súd svojimi uzneseniami potvrdil uznesenia okresných súdov ako vecne správne.

Sťažovateľka v predostretej argumentácii atakuje právne závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti okresných súdov a krajského súdu, ktorým vytýka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec sa vzťahujúcich a zároveň poskytuje ústavnému súdu vlastnú interpretáciu právnych predpisov vzťahujúcich sa na uvedené konania.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, práva podľa čl. 47 charty, ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a uzneseniami okresných súdov a postupom a uzneseniami krajského súdu v uvedených konaniach, zruší uznesenia okresných súdov a uznesenia krajského súdu, veci vráti okresným súdom na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 13388/2014, Rvp 16306/2014, Rvp 14185/2014, Rvp 14933/2014, Rvp 15227/2014, Rvp 17389/2014, Rvp 17390/2014, Rvp 17391/2014, Rvp 17463/2014, Rvp 14186/2014, Rvp 14657/2014, Rvp 14658/2014, Rvp 14934/2014, Rvp 17462/2014, Rvp 14656/2014, Rvp 14824/2014, Rvp 14931/2014, Rvp 14932/2014, Rvp 15226/2014, Rvp 16303/2014, Rvp 16304/2014, Rvp 16305/2014, Rvp 17464/2014, Rvp 17465/2014, Rvp 16302/2014, Rvp 17387/2014 a sp. zn. Rvp 17388/2014 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a všeobecných súdov rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2.1 K namietanému porušeniu označených práv postupom a uzneseniami okresných súdov

V čl. 127 ods. 1 ústavy je zakotvený princíp subsidiarity, podľa ktorého ústavný súd môže konať o namietanom porušení práv sťažovateľa a vecne sa zaoberať sťažnosťami iba vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred všeobecným súdom. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda automaticky nezakladá aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany tohto základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy, prípadne iným zákonne upraveným spôsobom pred iným súdom alebo pred iným štátnym orgánom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. m. m. I. ÚS 103/02, I. ÚS 6/04, II. ÚS 122/05, IV. ÚS 179/05, IV. ÚS 243/05, II. ÚS 90/06). Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05).

Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

Pokiaľ ide o napadnutý postup okresných súdov a nimi vydané uznesenia o zastavení exekúcií, ústavný súd vzhľadom na už uvedené poukazuje na skutočnosť, že proti týmto uzneseniam bolo možné podať odvolania ako riadny opravný prostriedok, čo sťažovateľka aj využila. Označené uznesenia okresných súdov, ako aj sťažovateľkou namietaný postup, ktorý vydaniu rozhodnutí predchádzal, bol teda predmetom súdneho prieskumu krajským súdom. S prihliadnutím na to bolo preto potrebné túto časť sťažností odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2.2 K namietanému porušeniu označených práv postupom a uzneseniami krajského súdu

Ústavný súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach podrobne analyzoval dôvody zjavnej neopodstatnenosti sťažností sťažovateľky a plne sa stotožňuje s dôvodmi, ktoré v nich uviedol (napr. sp. zn. III. ÚS 242/2011 z 31. mája 2011, sp. zn. II. ÚS 473/2011 z 20. októbra 2011, sp. zn. II. ÚS 303/2011 z 24. augusta 2012, sp. zn. III. ÚS 397/2011 z 27. septembra 2011, sp. zn. I. ÚS 227/2012 zo 16. mája 2012, sp. zn. I. ÚS 382/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 409/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. III. ÚS 7/2013 z 15. januára 2013, sp. zn. II. ÚS 377/2013 z 26. júna 2013, sp. zn. III. ÚS 453/2013 z 26. septembra 2013 a iné), pri akceptovaní právnych záverov rozhodnutí všeobecných súdov o vyhlásení exekúcií za neprípustné a ich zastavení, pretože rozhodcovské rozsudky alebo notárske zápisnice, na podklade ktorých boli exekúcie vedené (resp. navrhnuté), neboli z rôznych dôvodov spôsobilými exekučnými titulmi na vedenie exekúcií.

Vzhľadom na to, že sťažovateľke sú známe aj iné dôvody odmietnutia jej sťažností, ústavný súd prihliadajúc na zásadu procesnej hospodárnosti konania predloženej sťažnosti v časti smerujúcej proti postupu a uzneseniam krajského súdu odmietol podľa poslednej vety § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnené bez ďalšieho odôvodnenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. júna 2015